

مطالعه و تحلیل بادها و جریان‌های هوا در ترازهای مختلف جو در ماهها و روزهای بارشی در منطقه شیرکوه یزد

چکیده

یکی از موانع عمدۀ دستیابی به اهداف توسعه پایدار در برخی کشورهای جهان از جمله ایران، محدودیت منابع آب است. در مقابل پروژه‌های افزایش بارش به عنوان یکی از راهکارهای نوین تأمین منابع آب مطرح می‌باشد.

زمینه لازم برای اجرای پروژه‌های افزایش باران، انجام یک سری بررسی‌های علمی و تحقیقاتی است تا شرایط و توانهای بالقوه و بالفعل مناطق مختلف جهت اجرای موفقیت‌آمیز این پروژه‌ها شناخته شود.

اگرچه قسمت عمدۀ این مطالعات را اقلیم‌شناسی ابر و بارش تشکیل می‌دهند، ولی از آنجایی که جریان‌های جوی و بادها در ترازهای مختلف جو در هر تیپ هوای غالب از ویژگی‌های خاصی برخوردارند و در شرایط سینوپتیکی و ترمودینامیکی مختلف، جریان‌های جوی ویژه‌ای با سرعت‌ها و جهت‌های مختلفی می‌وزند، همچنین غلبه یا ضعف برخی از شرایط باد و جریان‌های هوا خود می‌تواند به عنوان شاخصی از شرایط ویژه هوا مانند پایداری‌ها و ناپایداری‌ها محسوب شوند، بنابراین مطالعه این گروه پارامترهای جوی در هر منطقه می‌تواند آگاهی طراحان را جهت اجرای این پروژه‌ها افزایش دهد.

این تحقیق در منطقه شیرکوه یزد و با استفاده از داده‌های باد و رطوبت ایستگاه‌های جو بالای بندرعباس، کرمان و شیراز و داده‌های باد سطح زمین ایستگاه‌های سینوپتیک بندرعباس، کرمان، بافت، یزد و شیراز انجام پذیرفته است.

نتایج تحقیق نشان می‌دهد که در ماههای سرد و بارشی سال در این منطقه، بیشترین رخداد بادها و جهت و سرعت جریان‌های هوا در سطوح استاندارد جو، غربی و جنوب

غربی است. در روزهای بارشی جهت بادهای غالب سطح زمین بین ۱۷۰ و ۳۶۰ درجه است، در تراز ۷۰۰ هکتوپاسکال بیش از ۸۰ درصد بادها غربی و در ترازهای میانی و فوقانی جو این ایستگاه‌ها جهت بادهای غالب به طور عمدۀ بین ۱۸۰ تا ۳۳۰ درجه است. با توجه به جنوب و جنوب غربی و حتی جنوب شرقی بودن این بادها در بندرعباس در روزهای بارشی و اینکه این جریان‌های جوی از آبهای جنوب کشور عبور می‌کنند، پس از کسب گرما و رطوبت و برخورد به شیب‌های جنوبی ارتفاعات منطقه مورد مطالعه، می‌توانند در افزایش بارش و ناپایداریها نقش مؤثری داشته باشند. بنابراین برای پیش‌بینی روزهای بارشی در راستای مقابله با مشکل کم آبی و اجرای پروژه‌های افزایش بارش در این منطقه، لازم است که از امتیازات مثبت مذکور به خوبی استفاده شود.

کلید واژه‌ها: شیرکوه، باد، بارش، جریان هوا، ترازهای مختلف جو، یزد.

مقدمه

یکی از موانع عمدۀ دستیابی به اهداف توسعه پایدار در برخی از کشورهای جهان از جمله ایران، محدودیت منابع آب می‌باشد که این به علت واقع شدن کشور ایران بر روی کمربند خشک نیمکره شمالی است. امروزه جهت مقابله با شرایط نامساعد اقلیمی و زیست‌محیطی در برخی از کشورهای در حال توسعه و پیشرفتۀ جهان از روش‌های جدیدی استفاده می‌شود که از میان آنها می‌توان به اجرای پروژه‌های افزایش بارش اشاره کرد. اجرای این پروژه‌ها در واقع بخشی از برنامه‌های وسیعتری تحت عنوان برنامه‌های تتعديل وضعیت هوا بوده که حتی برخی از آنها زیر نظر سازمان هواشناسی جهانی در کشورهای مختلف به مرحله اجرا درمی‌آید (W.M.O, 1987, 13-20) که از آنها تحت عنوان مرحله مکان‌گزینی یاد می‌شود (Austin, 1982). در حال حاضر در کشورهای مختلف جهان (W.M.O, 1992, 1-20) و خاورمیانه (کشورهایی چون اردن- Tohboub, 1997, 15- 20، مراکش (Baddour, 1995, 37-40)، فلسطین اشغالی (Daniel, 1995, 43-47) و سوریه (Ali. A & Mustafa A, 1999)) پروژه‌های زیادی به صورت آزمایشی یا اجرایی جهت افزایش بارش در حوضه‌های مختلف آبی در دست اجراست که گزارش‌های منتشر شده بیانگر موفقیت نسبی این پروژه‌های است (وزارت نیرو، ۱۳۷۷، ۱۲).

بادها و جریان‌های هوا در ترازهای مختلف جو در هر تیپ هوای غالب دارای ویژگی‌های خاصی می‌باشند. یکی از عوامل مؤثر در تقویت بارش، سرعت باد در ترازهای

پایین چو است. جریان‌های قوی که سرعت آنها بیش از ۵۰ متر در ثانیه در نزدیک سطح ۳۰۰ هکتوپاسکالی به طور مکرر بین خلیج فارس و شمال هندوستان دیده شده، در این نواحی همراه با موج‌های متعدد باران‌زاست (قائمه، ۱۳۴۹، ۱۱). بنابراین مطالعه بادها و جریان‌های هوا در ترازهای مختلف جو در منطقه مورد مطالعه دارای اهمیت زیادی است. یکی از پارامترهای مؤثر در تکوین و ایجاد پدیده‌های ناپایدار، جریان‌های شدید لایه زیرین تروپوسفر و سرعت باد می‌باشد، به طوری که سرعت ۲۰ نات نشانه ناپایداری ضعیف، سرعت ۲۵ تا ۳۴ نات ناپایداری متوسط و سرعت بیش از ۳۵ نات نشانه ناپایداری شدید می‌باشد. برای سطوح بالا، جریان‌های شدید ۵۵ نات و ۵۵ تا ۸۵ نات و بیش از ۸۵ نات به ترتیب بیان کننده شرایط ناپایداری ضعیف، متوسط و شدید جو است (قائمه و عدل، ۱۳۷۱، ۷).

در طرح‌های افزایش بارش ژنراتورهای زمینی را در خلاف جهت باد دامنه‌های کوهستانی قرار می‌دهند تا بهتر بتواند مواد باروری را به طرف سیستم ابری بفرستد (Dennis, 1980). تجربه‌های زیاد استرالیا در زمینه پروژه‌های افزایش بارش، نشان می‌دهد که در تاسمانی این کشور زمانی که این عملیات با بادهای جنوب غربی همراه بوده است و دمای قله ابرها بین ۱۰-۱۲ تا ۱۰-۱۲ درجه سلسیوس باشد، افزایش بارش هم مشاهده شده است (Ryan, 1995, 239). یکی از عوامل اقلیمی مورد نیاز جهت آزمایش در طرح‌های افزایش بارش، جهت باد غالب و چینش قائم باد است (W.M.O, 1979, 102). اطلاعات مربوط به جریان باد و توده‌های هوا همراه با دوره‌های بارش گام نخست در ایجاد فنون پیش‌بینی برای دوره‌های بارشی است (W.M.O, 1978, 43).

مطالعات نشان می‌دهد برسی جریان‌های جوی و بادها از سطح زمین تا تراز ۳۰۰ هکتو پاسکال می‌تواند کمک زیادی را در زمینه تغییر شرایط هوا در قرنهای آینده در برداشته باشد (Hafiz, 1999). میانگین بارش سالانه استان کرمان حدود ۱۴۵ میلی‌متر (وزارت نیرو، ۱۳۷۷، ۱) و در ایستگاه یزد حدود ۶۲/۷ میلی‌متر (اداره کل هواشناسی یزد، ۱۳۸۲) است. با این وجود نوسانات شدید بارش در این مناطق وجود دارد. گرچه این مناطق از کمبود بارش رنج می‌برند ولی به سبب وجود ارتفاعات بلند در جنوب استان کرمان و شیرکوه یزد و موقعیت جغرافیایی ویژه‌ای که دارند از سیستم‌های جوی نسبتاً مناسب که حامل ابرهای باران‌زا هستند، برخوردارند و نیز ارتفاعات بلند و نسبتاً گسترده

آن، شرایط ویژه و مناسبی را برای تشکیل ابرهای کوهستانی و با قابلیت گسترش قائم فراهم می‌آورند (امیدوار، ۱۳۸۰). با توجه به بررسی‌های سینوپتیکی انجام شده مشخص گردید که اگر یک مرکز کم فشاری روی استان کرمان قرار گیرد، بارش‌های خوبی را در دامنه‌های جنوبی ارتفاعات جنوبی کرمان ایجاد می‌کند (امیدوار، ۱۳۸۰) و همین سیستم موجب بارش‌های نسبتاً مناسبی در شیب‌های جنوبی ارتفاعات شیرکوه در یزد می‌شود (امیدوار، ۱۳۸۳). همچنین وجود مرکز عمده جمعیتی، اقتصادی، صنعتی، کشاورزی، علمی و فرهنگی، توجیه لازم برای انجام مطالعات اقلیم‌شناسی و استفاده بهینه از استعدادها و پتانسیل‌های این منطقه را فراهم می‌آورند.

هدف این تحقیق بررسی و تحلیل بادها و جریان‌های هوا در ترازهای مختلف جو در ماهها و روزهای بارانی در منطقه شیرکوه یزد به منظور پیش‌بینی روزهای بارشی، در راستای مقابله با مشکل کم آبی و اجرای پروژه‌های افزایش بارش است.

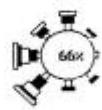
روش و مواد

برای مطالعه بادها و جریان‌های هوا در ترازهای مختلف جو، ابتدا با استفاده از داده‌های باد سطح زمین ایستگاه‌های سینوپتیک بندرعباس، کرمان، بافت، یزد و شیراز گلبداهای متوسط سطح زمین این ایستگاه‌ها ترسیم گردید. سپس با استفاده از داده‌های کاوشگر جو بالای ایستگاه‌های کرمان (۱۹۷۶-۱۹۹۵) جهت و سرعت روزانه بادها در ترازهای ۷۰۰ و ۵۰۰ هکتوپاسکال و ترازهای ۸۵۰، ۷۰۰ و ۵۰۰ هکتوپاسکال برای ایستگاه بندرعباس (۱۹۸۴-۱۹۹۵) استخراج گردید و گلبداهای متوسط ماهانه در ماههای بارشی و سرد سال (آذر تا فروردین) این ایستگاه‌ها ترسیم شد. بعد با استفاده از داده‌های باد و رطوبت ایستگاه‌های جو بالای شیراز (۱۹۸۴-۱۹۹۵)، بندرعباس و کرمان، جهت و سرعت جریان‌های جو در سطح زمین و ترازهای فوقانی جو در روزها و دوره‌های بارشی نمونه مشخص گردید و جداول مربوطه تهیه شد. میانگین درصد فراوانی جهات متفاوت باد در ترازهای مختلف جو ایستگاه‌های مذکور در ماههای بارانی و سرد سال در طول دوره آماری مورد نظر تعیین شد و جداول مربوطه مورد تحلیل قرار گرفت. سپس وضعیت جریان‌های جوی، باد و رطوبت در یک دوره بارشی نمونه بررسی شد (به علت نبودن داده‌های جو بالای ایستگاه سینوپتیک یزد، از داده‌های جو بالای ایستگاه‌های سینوپتیک بندرعباس، کرمان و شیراز استفاده شده است).

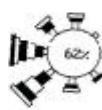
بحث

الف- تحلیل بادها در سطح زمین

با مشاهده گلبداهای سطح زمین در ایستگاه کرمان در ماههای مختلف بارانی سال (شکل‌های ۱ تا ۵) دیده می‌شود که بیشترین رخداد باد آرام در ماههای بارشی بین ۴۲ تا ۶۶ درصد است. از آذر تا فروردین برتری با بادهای جنوب غربی و غربی می‌باشد. تقریباً حداکثر سرعت باد با جهات باد غالب هر ماه منطبق بوده و به ماههای سرد سال تعلق دارد و سرعت آنها به ۳۲ تا ۴۸ نات می‌رسد. کمترین رخداد بادها در این ماهها متعلق به بادهای شرقی است.

شکل ۱- گلبداد سطح زمین
ایستگاه کرمان در آذر

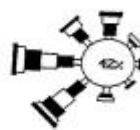
شکل ۲- گلبداد سطح زمین
ایستگاه کرمان در دی

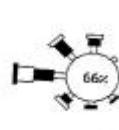
شکل ۳- گلبداد سطح زمین
ایستگاه کرمان در بهمن

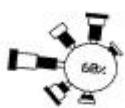
شکل ۴- گلبداد سطح زمین
ایستگاه کرمان در اسفند

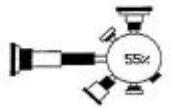
شکل ۵- گلبداد سطح زمین
ایستگاه کرمان در فروردین

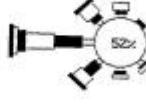
شکل ۶- گلبداد سطح زمین
ایستگاه پافت در آذر

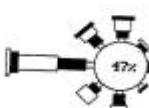
شکل ۷- گلبداد سطح زمین
ایستگاه پافت در دی

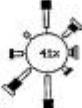
شکل ۸- گلبداد سطح زمین
ایستگاه پافت در بهمن

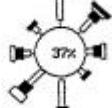
شکل ۹- گلبداد سطح زمین
ایستگاه پافت در اسفند

شکل ۱۰- گلبداد سطح زمین
ایستگاه پافت در فروردین

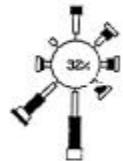

شکل ۱۱- گلبداد سطح زمین
ایستگاه بندرعباس در آذر

شکل ۱۲- گلبداد سطح زمین
ایستگاه بندرعباس در دی

در ایستگاه بافت (شکل‌های ۶ تا ۱۰) در همین ماهها باد غالب، غربی و جنوب غربی است. بیشترین سرعت این بادها ۲۸ تا ۳۳ نات بوده و متعلق به بهمن و اسفند می‌باشد. در ایستگاه بندر عباس در دوره‌های بارشی برتری با بادهای جنوبی و جنوب غربی است و سرعت آنها به ۱۷ تا ۲۱ نات می‌رسد (شکل‌های ۱۱ تا ۱۵).

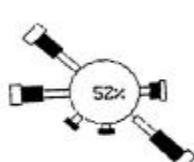
شکل ۱۲- کلیاد سطح زمین
ایستگاه بندر عباس در بهمن

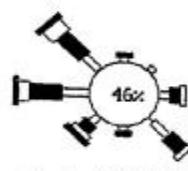
شکل ۱۳- کلیاد سطح زمین
ایستگاه بندر عباس در اسفند

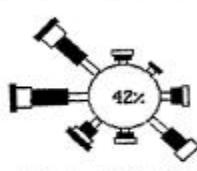
شکل ۱۴- کلیاد سطح زمین
ایستگاه بندر عباس در فروردین

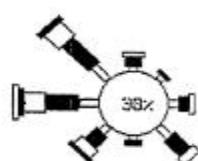
شکل ۱۵- کلیاد سطح زمین
ایستگاه یزد در رس

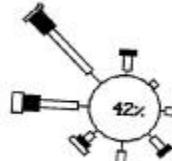
شکل ۱۶- کلیاد سطح زمین
ایستگاه یزد در بهمن

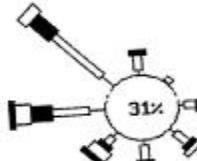
شکل ۱۷- کلیاد سطح زمین
ایستگاه یزد در اسفند

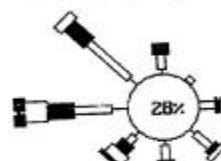
شکل ۱۸- کلیاد سطح زمین
ایستگاه یزد در فروردین

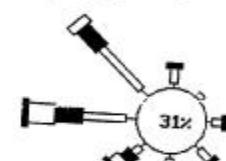
شکل ۱۹- کلیاد سطح زمین
ایستگاه شیراز در دی

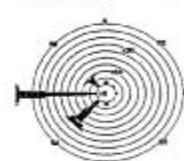
شکل ۲۰- کلیاد سطح زمین
ایستگاه شیراز در دی

شکل ۲۱- کلیاد سطح زمین
ایستگاه شیراز در رس

شکل ۲۲- کلیاد سطح زمین
ایستگاه شیراز در فروردین

شکل ۲۳- کلیاد سطح زمین
ایستگاه شیراز در فروردین
هکتوپاسکال ایستگاه کرمان در آذر

در ایستگاه یزد (شکل‌های ۱۶ تا ۱۹) در ماههای سرد سال به ویژه بهمن، اسفند و فروردین، غربی بودن بادهای غالب را نشان می‌دهد و سرعت آنها به ۲۷ نات می‌رسد. از

دی تا فروردین مقدار باد آرام (از ۵۲ درصد به ۳۸ درصد) کاهش می‌یابد. با مشاهده گلbadهای ایستگاه شیراز در همین ماهها (شکل‌های ۲۰ تا ۲۳) دیده می‌شود که بادهای غالب جهت‌های غربی و شمال غربی دارند اما بادهای جنوب غربی از سرعت بیشتری برخوردارند.

ب- تحلیل بادها در ترازهای فوکانی جو

- ترازهای ۷۰۰ و ۵۰۰ هکتوپاسکال در ایستگاه کرمان

با مشاهده گلbadهای تراز ۷۰۰ هکتوپاسکال در کرمان (شکل‌های ۲۴ تا ۲۸) دیده می‌شود که از آذر تا فروردین بادهای غالب اکثراً جهت‌های غربی (بین ۴۳/۸ درصد در دی تا ۶۰/۳ درصد در بهمن) و جنوب غربی (بین ۲۵/۶ درصد در اسفند تا ۳۵/۹ درصد در دی) دارند و نسبت به دیگر ماههای سال از تنوع کمتری برخوردارند و بیشتر، از سمت غرب و جنوب غرب وارد منطقه می‌شوند. در ماههای مورد نظر، بادهای شرقی تأثیری در منطقه ندارند و درصد وزش آنها بسیار ناچیز است (جدول ۱). سرعت باد در ماههای سرد سال بیشتر از ماههای دیگر بوده و به بیش از ۴۱ نات می‌رسد.

جدول ۱ میانگین درصد فراآنی جهت باد در ترازهای مختلف جو در ماههای بارانی در ایستگاه کرمان

(۱۹۷۶-۱۹۹۵)

فروردین		اسفند		بهمن		دی		آذر		جهت باد
۵۰۰ Hpa	۷۰۰ Hpa									
۲	۴/۸	۱/۶	۴	۰/۸	۰	۰	۷/۸	۵/۹	۲/۷	N
۰	۲/۴	۰	۰	۰/۸	۰	۰	۱/۶	۰	۰/۹	NE
۰	۳/۲	۰	۰/۸	۰	۰	۰	۰	۰	۱/۳	E
۱	۱/۶	۰	۰	۰	۰	۰	۱/۶	۰/۵	۰/۴	SE
۲	۰/۸	۰	۳/۲	۰	۰/۸	۱/۶	۰	۰/۹	۲/۲	S
۳۰/۲	۲۸	۸/۷	۲۵/۶	۴/۲	۳۱/۴	۶/۳	۳۵/۹	۱۲/۳	۲۶	SW
۵۶/۳	۴۸/۸	۷۳/۸	۵۲/۸	۸۴	۶۰/۳	۷۵	۴۳/۸	۶۷/۳	۵۷	W
۷/۳	۱۰/۴	۱۵/۹	۱۳/۶	۸/۴	۶/۶	۱۷/۲	۹/۴	۱۳/۲	۹/۴	NW

گلbadهای ماههای مختلف سال (ماههای بارشی) در این ایستگاه نشان می‌دهند (شکل‌های ۲۹ تا ۳۳) که در تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال نیز مانند تراز ۷۰۰ هکتوپاسکال، بادهای غالب به طور عمدۀ مؤلفه غربی دارند. از آذر تا اسفند، بادهای غربی و شمال غربی (بیش از ۸۰ درصد) برتری داشته و در فروردین غلبه با بادهای غربی و جنوب

غربی (بیش از ۸۰ درصد) می‌باشد. بیشترین درصد وقوع بادهای غربی به ماههای بهمن (۸۴ درصد)، دی (۷۵ درصد) و اسفند (۷۳/۸ درصد) تعلق دارد (جدول ۱). در این تراز نیز بادهای شرقی نقشی ندارند. حداکثر سرعت بادها مربوط به ماههای سرد سال (آذر تا فروردین) با جهت غربی (بیش از ۴۱ نات) است. بنابراین در این تراز درصد فراوانی رخداد بادهای غربی بیشتر از تراز ۷۰۰ هکتوپاسکال می‌باشند و از نظر جهات وزش از تنوع کمتری نیز برخوردارند و بیشتر مؤلفه غربی پیدا می‌کنند.

- ترازهای ۸۵۰، ۷۰۰ و ۵۰۰ هکتوپاسکال در ایستگاه بندرعباس

با مشاهده جدول ۲ و گلبدادهای تراز ۸۵۰ هکتو پاسکال در ماههای بارشی (شکل‌های ۳۴ تا ۳۸) مشخص می‌شود که از ماههای آذر تا فروردین بادهای غالب اکثراً (۷۰ درصد) جهت‌های غربی، جنوب غربی و شمال غربی پیدا می‌کنند. بیشترین درصد فراوانی رخداد باد غربی (۴۵/۹ درصد) به فروردین تعلق دارد. در این تراز بادهای شرقی نقش زیادی ندارند و بادها اکثراً غربی بوده و جهت وزش آنها متنوع نیست و زیادی و سرعت وزش آنها نیز در ماههای بارانی سال افزایش پیدا می‌کند.

جدول ۲ میانگین درصد فراوانی جهت باد در ترازهای مختلف جو در ماههای بارانی در ایستگاه بندرعباس

(۱۹۸۴-۱۹۹۵)

فروردین				اسفند				بهمن				دی				جهت باد
۵۰۰ Hpa	۷۰۰ Hpa	۸۵۰ Hpa		۵۰۰ Hpa	۷۰۰ Hpa	۸۵۰ Hpa		۵۰۰ Hpa	۷۰۰ Hpa	۸۵۰ Hpa		۵۰۰ Hpa	۷۰۰ Hpa	۸۵۰ Hpa		
۳/۴	۶/۷	۲		۲/۲	۸	۷/۴		۰	۶/۱	۵/۳	۲/۱	۷/۶	۹/۴			N
۰	۳/۴	۳/۴		۰	۱/۶	۶/۴		۰	۰/۹	۴/۴	۰/۷	۱/۴	۶/۷			NE
۰	۴	۴/۱		۰	۰/۵	۶/۴		۰	۰	۷	۰	۱/۴	۸/۱			E
۰	۶	۲		۰	۰/۵	۲/۱		۰	۰/۹	۴/۴	۰/۷	۰	۳/۴			SE
۲	۹/۴	۷/۴	۳/۳	۲/۷	۶/۹		۰	۱/۷	۸/۸	۰	۱/۴	۲/۷				S
۱۴/۳	۱۲/۱	۱۳/۵	۹/۸	۲۴/۵	۲۰/۲	۴/۴	۱۳/۹	۱۴	۱۱	۱۳/۸	۱۴/۱					SW
۵۷/۱	۴۱/۶	۴۵/۹	۳۷/۹	۴۴/۱	۳۳	۸۰/۷	۵۲/۲	۳۶/۸	۶۷/۸	۵۵/۹	۳۸/۳					W
۲۳/۱	۱۶/۸	۲۱/۶	۱۰/۹	۱۷/۶	۱۷	۱۳/۲	۲۴/۳	۱۸/۴	۱۶/۴	۱۸/۶	۱۶/۱					NW

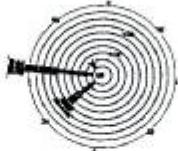
در تراز ۷۰۰ هکتوپاسکال نیز بادهای غالب (حدود ۸۰ درصد) جهت غربی دارند.

در ماههای آذر تا بهمن بادهای غالب جهت‌های غربی و شمال غربی، در اسفند غربی و جنوب غربی و در فروردین دوباره برتری با بادهای غربی و شمال غربی می‌شود.

1-3 4-4 7-10 11-1617-2122-2723-3324-40 ۳۴
SCALE OF MILES PER HOUR

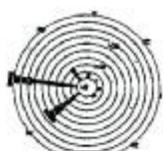
شکل ۲۵- گلبار تراز ۷۰۰
هکتوپاسکال ایستگاه کرمان در
دی بهمن

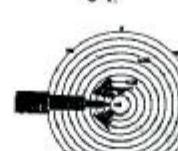
شکل ۲۶- گلبار تراز ۷۰۰
هکتوپاسکال ایستگاه کرمان در
آذر بهمن

شکل ۲۷- گلبار تراز ۷۰۰
هکتوپاسکال ایستگاه کرمان در اسفند

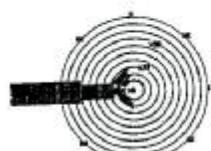
شکل ۲۸- گلبار تراز ۷۰۰
هکتوپاسکال
ایستگاه کرمان در فروردین

شکل ۲۹- گلبار تراز ۷۰۰
هکتوپاسکال ایستگاه کرمان در
آذر

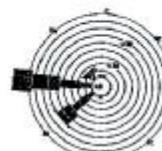
شکل ۳۰- گلبار تراز ۷۰۰
هکتوپاسکال ایستگاه کرمان در
دی

شکل ۳۱- گلبار تراز ۵۰۰
هکتوپاسکال ایستگاه کرمان در
بهمن

شکل ۳۲- گلبار تراز ۵۰۰
هکتوپاسکال ایستگاه کرمان در
اسفند

شکل ۳۳- گلبار تراز ۵۰۰
هکتوپاسکال ایستگاه کرمان در
فروردین

شکل ۳۴- گلبار تراز ۴۰۰
هکتوپاسکال ایستگاه بندرعباس
در آذر

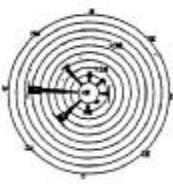
شکل ۳۵- گلبار تراز ۴۰۰
هکتوپاسکال ایستگاه بندرعباس
در دی

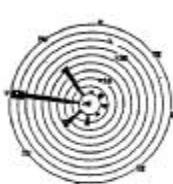
شکل ۳۶- گلبار تراز ۴۰۰
هکتوپاسکال ایستگاه بندرعباس
در بهمن

سرعت بادها در ماههای سرد سال از ۴۰ نات در جهت غربی تجاوز می‌کند. در تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال در این ایستگاه نیز بادهای غالب جهت غربی دارند. با مشاهده جدول ۲ و گلبارهای این تراز (شکل‌های ۳۹ تا ۴۳) دیده می‌شود که در ماههای بارشی و سرد

سال از آذر تا فروردین بیش از ۹۰ درصد بادها از غرب و شمال غرب می‌وزند. در این سطح بیش از ترازهای ۷۰۰ و ۸۵۰ هکتوپاسکال فرآیند مؤلفه غربی بودن بادها قابل توجه شده و از نظر جهات وزش از تنوع کمتری برخوردار می‌شوند و سرعت آنها به بیشترین مقدار خود می‌رسد.

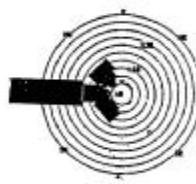
شکل ۳۷- گلبدار تراز ۸۵۰ هکتوپاسکال ایستگاه بندرعباس در آسفند

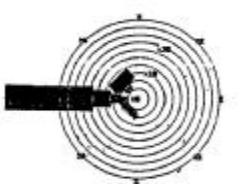
شکل ۳۸- گلبدار تراز ۸۵۰ هکتوپاسکال ایستگاه بندرعباس در فروردین

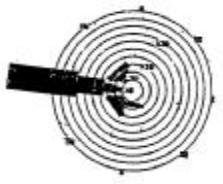
شکل ۳۹- گلبدار تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال ایستگاه بندرعباس در آذر

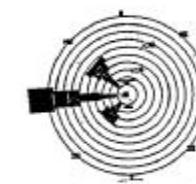
شکل ۴۰- گلبدار تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال ایستگاه بندرعباس در دی

شکل ۴۱- گلبدار تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال ایستگاه بندرعباس در بهمن

شکل ۴۲- گلبدار تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال ایستگاه بندرعباس در اسفند

شکل ۴۳- گلبدار تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال ایستگاه بندرعباس در فروردین

- ترازهای ۷۰۰، ۸۵۰ و ۵۰۰ هکتوپاسکال ایستگاه شیراز با توجه به جدول ۳ مشاهده می‌گردد که بیشترین درصد فراوانی رخداد بادها در ماههای بارشی سال در تراز ۷۳ تا ۹۰ درصد و در تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال ۹۰ تا ۹۹ درصد مؤلفه غربی دارند.

ج- وضعیت بادها در روزهای بارشی نمونه

با استفاده از دفترهای جو بالا و داده‌های جهت و سرعت باد ترازهای فوقانی ایستگاه‌های جو بالای کرمان، بندرعباس و شیراز در روزهای بارشی سال در طول دوره آماری مورد نظر، مشخص می‌شود که در روزهای بارشی در تراز ۷۰۰ هکتوپاسکال الی ۱۰۰ درصد و در تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال بیش از ۹۵٪ بادها جهات غربی دارند (جدول ۴).

جدول ۳ میانگین درصد فراوانی جهت باد در ترازهای مختلف جو در ماههای بارانی در ایستگاه شیراز (۱۹۸۴-۱۹۹۵)

فروردین			اسفند			بهمن			دی			آذر			جهت باد
۵۰۰ Hpa	۷۰۰ Hpa	۸۵۰ Hpa													
۴/۴۹	۴/۷۹	۱/۷۵	۲/۴۴	۳/۹۱	۲/۳۸	۰/۸۳	۵/۱۸	۱/۴۵	۲/۸۵	۸/۱۶	۲/۹۸	۰/۹۶	۷/۴۱	۴/۱۶	N
۰/۶۲	۳/۵۹	۰/۸۸	۰/۶۱	۱/۱۲	۱/۱۹	۰	۱/۴۸	۱/۴۵	۰/۷۷	۲/۷۲	۴/۴۸	۰/۹۶	۴/۶۳	۲/۷۷	NE
۱/۲۴	۴/۱۹	۰/۸۸	۰	۳/۳۵	۰	۰	۱/۴۸	۴/۳۴	۰/۷۷	۲/۰۴	۲/۹۸	۰	۰	۲/۷۷	E
۰/۶۲	۳/۵۹	۳/۵۱	۰	۰/۵۶	۱/۱۹	۰	۰	۱/۴۵	۰	۲/۰۴	۰	۰	۰/۹۳	۵/۵۶	SE
۳/۰۸	۱۰/۷۸	۲/۵۳	۰	۵/۰۳	۰	۰	۱/۴۸	۴/۳۴	۰/۷۷	۲/۷۲	۲/۹۸	۰/۹۶	۲/۷۷	۴/۱۷	S
۲۳/۴۵	۱۸/۵۶	۱/۷۵	۹/۷۵	۱۶/۷۵	۲/۳۸	۱۰	۱۹/۲۶	۵/۷۹	۶/۹۲	۱۲/۹۲	۲/۹۸	۱۱/۵۴	۱۶/۶۶	۲/۷۷	SW
۵۵/۵۵	۳۹/۵۲	۵۲/۲۸	۷۲/۵۶	۴۹/۱۶	۵۲/۳۸	۷۵/۸۳	۵۳/۳۴	۴۴/۹۳	۷۳/۰۷	۵۲/۳۸	۵۶/۷۲	۵۸/۶۵	۴۶/۲۹	۴۱/۵۷	W
۱۰/۴۹	۱۴/۹۷	۲۶/۳۱	۱۴/۵۳	۲۰/۱۱	۴۰/۴۸	۱۳/۳۳	۱۷/۷۷	۳۶/۲۴	۱۳/۸۵	۱۷/۰۱	۲۶/۸۷	۲۶/۹۲	۲۱/۳	۳۶/۱۱	NW

جدول ۴ درصد فراوانی جهت جریانهای جو در ترازهای ۵۰۰ و ۷۰۰ هکتو پاسکال در ایستگاههای جو بالای کرمان، بندرعباس و شیراز در روزهای بارشی

شیراز		بندر عباس		کرمان		جهت جریان
۷۰۰ Hpa	۵۰۰ Hpa	۷۰۰ Hpa	۵۰۰ Hpa	۷۰۰ Hpa	۵۰۰ Hpa	
۲۲/۲۲	۶۴/۷	۵۵/۸۸	۷۷/۷۲	۳۶	۵۶	W
۴۴/۴۴	۱۱/۷۶	۲۰/۵۹	۹/۱	۲۰	۲۴	SW
۱۱/۱۱	۱۷/۶۴	۲۰/۵۹	۱۸/۱۸	۴۰	۲۰	NW
۵/۵۵	۰	۲/۹۴	۰	۴	۰	N

در روزهای بارشی، جهت بادهای غالب در ترازهای میانی و فوقانی جو در ایستگاه‌های کرمان و شیراز بین ۱۸۰ تا ۳۳۰ درجه و بیشترین سرعت آنها در تراز ۷۰۰ هکتوپاسکال ۵۴ نات، در تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال ۹۸ نات و در تراز ۳۰۰ هکتوپاسکال به ۱۶۲ نات می‌رسد. باد غالب سطح زمین در این ایستگاه‌ها به طور عمدۀ بین ۱۸۰ تا ۳۶۰ درجه و حداکثر سرعت آن به ۱۸ نات می‌رسد. (جدول‌های ۵ و ۶).

جدول ۵ جهت و سرعت جریان‌های جوی در روزهای بارشی در ایستگاه کرمان

۳۰۰ Hpa		۵۰۰ Hpa		۷۰۰ Hpa		سطح زمین		روز	ماه	سال
سرعت به نات	جهت به درجه									
۲۹	۲۴۰	۴۲	۲۴۰	۳	۳۲۰	۱۲	۳۴۰	۹	فوريه	۱۹۸۸
۸۰	۲۸۰	۲۰	۲۴۰	۱۱	۲۵۰	۷	۲۴۰	۱۲		
۳۶	۲۶۰	۱۳	۲۴۰	۱۶	۲۲۰	۹	۲۱۰	۱۲		
۸۶	۳۱۰	۱۸	۲۱۰	۷	۲۲۰	۳	۳۶۰	۱۳		
۷۰	۲۷۰	۳۸	۲۷۰	۲۰	۲۷۰	۱۰	۲۲۰	۱۴		
۴۳	۲۶۰	۱۶	۲۳۰	۸	۲۲۰	۱۰	۲۱۰	۱۵		
۵۹	۲۹۰	۳۵	۲۸۰	۶	۲۵۰	۴	۳۵۰	۱۶		
۷۴	۳۰۰	۴۷	۳۲۰	۱۶	۳۲۰	۵	۳۳۰	۲۵	مارس	۱۹۸۸
۱۰۳	۳۲۰	۴۸	۳۳۰	۱۲	۳۴۰	۶	۳۶۰	۲۶		
۱۱۵	۲۸۰	۵۶	۲۸۰	۴۰	۲۸۰	-	-	۲۷		
۶۴	۲۷۰	۴۳	۲۶۰	۴	۲۳۰	۲	۱۹۰	۱۲		
۳۲	۲۷۰	۳۶	۲۵۰	۲۴	۲۸۰	۱۰	۲۸۰	۱۳	ديسمبر	۱۹۸۹
۵۵	۲۷۰	۴۸	۲۶۰	۱۲	۲۲۰	۱۲	۲۱۰	۱۶		
۱۰۰	۲۹۰	۵۴	۲۸۰	۱۸	۳۰۰	۸	۲۱۰	۱۹		
۶۵	۲۹۰	۵۲	۲۹۰	۳۰	۳۰۰	۱۰	۳۱۰	۲۰		
۹۶	۲۸۰	۷۱	۲۹۰	۲۰	۲۷۰	۱۰	۲۲۰	۲۱	ژانويه	۱۹۹۱
۸۶	۳۰۰	۵۶	۳۰۰	۱۱	۲۷۰	۷	۲۶۰	۲۸		
۱۳۰	۲۹۰	۷۵	۲۹۰	۱۲	۳۰۰	۱۰	۳۲۰	۲۹		
-	-	۵۱	۳۰۰	۱۷	۳۰۰	۸	۲۴۰	۳۰		
۱۰۸	۲۹۰	۵۳	۲۹۰	۱۱	۳۱۰	۴	۳۲۰	۳۱	ديسمبر	۱۹۹۱
۶۸	۳۲۰	۳۲	۲۹۰	۱۶	۲۶۰	۳	۲۶۰	۲۸		
۷۲	۲۸۰	۵۸	۳۱۰	۱۳	۳۳۰	۲	۶۰	۲۹	ژانويه	۱۹۹۳

با توجه به جنوب و جنوب غربی و حتی جنوب شرقی بودن بادها در سطح زمین و تراز ۸۵۰ هکتوپاسکال بندر عباس و شیراز در روزهای بارشی (جدول‌های ۶ و ۷) و با عنایت به اینکه سیستم‌های جوی که از آبهای جنوب کشور وارد منطقه می‌شوند، در درون همین بادها حرکت کرده پس از کسب رطوبت و گرمای توانند ایجاد ناپایداری و تولید ابر و بارش نمایند.

جدول ۶ جهت و سرعت جریان‌های جوی در روزهای بارشی در ایستگاه شیراز

۳۰۰ Hpa		۵۰۰ Hpa		۷۰۰ Hpa		۸۵۰ Hpa		سطح زمین		ماه	سال	
سرعت به نات درجه	جهت به درجه	سرعت به نات	جهت به درجه	سرعت به نات درجه	جهت به درجه	سرعت به نات درجه	جهت به درجه	سرعت به نات درجه	روز			
۲۷	۲۵۰	۲۴	۲۵۰	۵	۱۸۰	۳	۳۰	۳	۳۰	۸	مای	۱۹۸۴
-	-	۵	۷۵	۵	۱۰۵	۴	۳۱۰	۴	۳۱۰	۹		
-	-	۲۳	۲۳۵	۷	۲۲۵	-	-	-	-	۱۰		
۲۴	۲۴۰	۱۵	۲۵۰	۵	۲۴۵	-	-	-	-	۱۱		
-	-	-	-	-	-	-	-	۴	۳۰۰	۱۲		
-	-	-	-	-	-	۴	۲۸۰	۴	۲۸۰	۱۳	فوریه	۱۹۸۸
۹۰	۲۶۰	۴۲	۲۷۰	۸	۲۲۰	-	-	-	-	۱۶		
-	-	-	-	-	-	۱۲	۱۱۰	۱۲	۱۱۰	۱۷		
-	-	-	-	۱۰	۲۴۰	-	-	-	-	۱۸		
-	-	۵۰	۲۷۰	۳۴	۲۶۰	۶	۲۵۰	۶	۲۵۰	۲۲		
-	-	۸۴	۳۱۰	۲۴	۳۰۰	-	-	۴	۲۴۰	۲۴	مارس	۱۹۸۸
-	-	۵۸	۳۰۰	۲۰	۳۱۰	۴	۲۸۰	۴	۲۸۰	۲۵		
-	-	-	-	-	-	-	-	۶	۱۱۰	۱۵		
-	-	۳۶	۲۵۰	۱۲	۲۳۰	-	-	-	-	۱۶		
-	-	۱۶	۳۳۰	۶	۳۵۰	-	-	-	-	۱۷		
۸۲	۲۷۰	۵۰	۲۹۰	۱۴	۱۶۰	-	--	-	-	۱۷	ژانویه	۱۹۹۱
-	-	۴۹	۲۸۰	۲۲	۲۹۰	-	-	-	-	۱۸		
-	-	۷۲	۲۸۰	۴۲	۲۷۰	-	-	-	-	۲۹		
-	-	۶۴	۲۸۰	۳۸	۲۸۰	-	-	-	-	۳۰		
-	-	۵۴	۲۳۰	۳۴	۲۴۰	-	-	-	-	۳۱		
-	-	۵۰	۲۵۰	۲۶	۲۲۰	-	-	-	-	۱	ژانویه - فوریه	۱۹۹۳
-	-	۵۵	۲۵۰	۲۰	۲۱۰	-	-	-	-	۲		
-	-	-	-	-	-	۳۲	۲۲۰	۱۰	۱۰۰	۳		

جدول ۷ جهت و سرعت جریان‌های جوی در روزهای پارشی در ایستگاه بندرعباس

د- وضعیت جریان‌های جوی، باد و رطوبت در دوره بارشی نمونه ۲۲-۱۸ دسامبر ۱۹۹۲

جهت اختصار داده‌های سرعت و جهت باد و داده‌های رطوبتی سطح زمین و تراز ۷۰۰ هکتوپاسکال ایستگاه جو بالای بندرعباس را با داده‌های رطوبتی سطح زمین و تراز ۷۰۰ هکتوپاسکال ایستگاههای جو بالای کرمان و شیراز در دوره بارشی مذکور مقایسه می‌کنیم. در روز ۱۸ دسامبر ۱۹۹۲ سیستم کم‌فشاری بر روی شبه جزیره عربستان مستقر بوده که مرکز آن در نواحی جنوب غربی شبه جزیره عربستان و جنوب دریای سرخ و سودان قرار دارد و سراسر ایران به ویژه مرکز آن تحت نفوذ پرفشار ۱۰۲۰ هکتوپاسکال واقع شده است. در این روز در ایستگاه بندرعباس جهت باد در سطح زمین ۲۵۰ درجه با سرعت ۳ نات، در تراز ۸۵۰ هکتوپاسکال ۴ نات و در تراز ۳۰۰ هکتوپاسکال با جهت ۲۵۰ درجه به ۴۴ نات می‌رسد و نشان می‌دهد که گرادیان افقی دما در منطقه ناچیز است و فرارفت هوای گرم وجود ندارد.

در روز ۱۹ دسامبر کم فشار واقع بر روی شبه جزیره عربستان به سبب انتقال پرفشار شمال ایران به سوی عرض‌های شمالی‌تر، به مرکز ایران نزدیک شده است و مناطق جنوب شرق، شرق و مرکز ایران تحت تأثیر کم‌فشار ۱۰۱۰ هکتوپاسکال واقع شده است. در ترازهای ۷۰۰ و ۵۰۰ هکتوپاسکال ناوه‌ای کم‌عمق ولی باز و گسترده بر روی نواحی شرق مدیترانه و کشورهای سوریه و لبنان گسترده شده است. در تراز ۳۰۰ هکتوپاسکال این روز کوران شدیدی با سرعت مرکزی ۱۲۰ نات بر روی شمال شبه جزیره عربستان تا خلیج فارس و دریای عمان و جنوب شرقی ایران کشیده شده است. در روزهای ۲۰، ۲۱ و ۲۲ دسامبر این دوره کم‌فشار مستقر بر روی شبه جزیره عربستان تقویت شده و گسترش زیادی یافته است و تا نواحی جنوبی، مرکزی و شمال شرقی ایران را تحت تأثیر خود قرار داده است. در ترازهای ۷۰۰ و ۵۰۰ هکتوپاسکال این روزها ناوه مستقر در شرق مدیترانه عمیق‌تر و جریان‌های جوی، جنوبی و جنوب غربی شده است. وجود جریان‌های جنوب غربی و وجود یک منطقه وسیع با رطوبت زیاد در شمال تنگه هرمز و مرکز ایران، شاهدی بر فرارفت هوای گرم در جلوی ناوه می‌باشد.

با مشاهده جدول‌های ۸ و ۹ در دوره بارشی نمونه دسامبر ۱۹۹۲ دیده می‌شود که در روز ۱۹ دسامبر این دوره بارشی در ایستگاه بندرعباس جهت باد در سطح زمین ۲۶۰ درجه با سرعت ۲ نات و در تراز ۷۰۰ هکتوپاسکال ۲۴۰ درجه با سرعت ۱۸ نات بوده

که نشان می‌دهد گرادیان افقی دما در منطقه کرمان ناچیز است و فرارفت هوای گرم وجود ندارد. شاخص ناپایداری شولتر در ایستگاه کرمان $Si = 10/9$ بوده که جو پایداری را نشان می‌دهد. لازم به توضیح است که اگر شاخص شولتر بین ۳ و ۱ باشد احتمال ناپایداری وجود دارد و اگر بین ۱ و ۳ باشد احتمال ناپایداری زیادتر می‌شود و اگر کمتر از ۳ باشد، شدت ناپایداری زیادتر می‌شود (قائمی و عدل، ۱۳۷۱).

جدول ۸ پارامترهای جهت و سرعت باد و داده‌های رطوبتی در ایستگاه جو بالای بندر عباس در دوره بارشی نمونه ۱۹-۲۲ (۱۹۹۲ دسامبر)

۷۰۰ Hpa					سطح زمین				روز
نقشه‌شینم (درجه)	كمبود اشباع (درجه)	جهت باد (درجه)	سرعت باد (نات)	نقشه‌شینم (درجه)	كمبود اشباع (درجه)	جهت باد (درجه)	سرعت باد (نات)		
-۲۲/۸	۲۶/۳	۲۴۰	۱۸	۱۷/۸	۲	۲۶۰	۲	۱۹	
-۱۲/۸	۱۴/۷	۲۳۰	۱۴	۱۰/۶	۹	۱۸۰	۴	۲۰	
-۰/۹	۲/۸	۲۵۰	۲	۱۶/۵	۱/۳	۶۰	۸	۲۱	
-۵/۱	۹	۲۲۰	۴۱	۱۳/۸	۶/۸	۱۷۰	۹	۲۲	

جدول ۹ پارامترهای جهت و سرعت باد، داده‌های رطوبتی و شاخص ناپایداری در ایستگاه جو بالای کرمان در دوره بارشی نمونه ۱۹-۲۲ (۱۹۹۲ دسامبر)

شاخص ناپایداری شولتر (Si)	۷۰۰ Hpa				سطح زمین				روز
	نسبت آمیزه (گرم بر کیلو گرم)	نقشه‌شینم (درجه)	كمبود اشباع (درجه)	نسبت آمیزه گرم بر کیلو گرم)	نقشه‌شینم (درجه)	كمبود اشباع (درجه)			
۱۰/۹	۱/۶	-۱۵/۲	۱۷/۴	۲/۵	-۸	۸/۶	۱۹		
۸/۵	۱/۵	-۱۶/۱	۱۷/۷	۳/۲	-۵	۱۰	۲۰		
۰/۳	۴/۱	-۲/۶	۲/۶	۶	۳/۶	۱/۴	۲۱		
-۲/۶	۵	-۰/۹	۳/۹	۷/۵	۶/۸	۲/۸	۲۲		

در این روز داده‌های رطوبتی، خشک بودن جو منطقه کرمان را نشان می‌دهند (نسبت آمیزه ایستگاه کرمان در این روز در سطح زمین ناچیز بوده و به مقدار ۲/۵ گرم بر کیلو گرم می‌رسد). در روز ۲۰ دسامبر همین دوره بارشی در ایستگاه بندر عباس جهت جریان‌ها در سطح زمین ۱۸۰ درجه (جنوبی) و در تراز ۷۰۰ هکتوپاسکال ۲۳۰ درجه است که به خوبی می‌تواند هوای گرم و مرطوب را به منطقه مورد مطالعه منتقل کند. شاخص ناپایداری در ایستگاه کرمان $Si = 8/5$ بوده و این نشان می‌دهد که جو منطقه به حالت ناپایداری نزدیکتر شده است.

در روز ۲۱ دسامبر جهت جریان‌ها در ایستگاه بندر عباس در سطح زمین ۶۰ درجه و در تراز ۷۰۰ هکتوپاسکال ۲۵۰ درجه است. بنابراین در لایه‌های پایین جو، چینش باد وجود دارد و جهت باد موافق عقربه‌های ساعت بوده و به خوبی فرارفت هوای گرم و مرطوب را بر روی منطقه کرمان و مورد مطالعه نشان می‌دهد. شاخص ناپایداری $s_i = 0.3$ بوده و ناپایداری نسبتاً شدیدی را نشان می‌دهد. در روز ۲۲ دسامبر این دوره بارشی، جهت جریانها در ایستگاه بندر عباس در سطح زمین ۱۷۰ درجه با سرعت ۹ نات و در تراز ۷۰۰ هکتوپاسکال ۲۲۰ درجه با سرعت ۴۱ نات است. بنابراین جهت بادها جنوبی و جنوب غربی بوده، سرعت آنها نسبت به روزهای قبل افزایش یافته و فرارفت هوای گرم و مرطوب را به سوی منطقه موردنظر ممکن می‌سازد. شاخص ناپایداری در ایستگاه کرمان ($s_i = 0.6$) ناپایداری بسیار شدیدی را نشان می‌دهد و نسبت آمیزه به حداقل میزان خود ۷/۵ گرم بر کیلو گرم) در این دوره بارشی نمونه رسیده است (جدول‌های ۸ و ۹).

داده‌های رطوبتی در ایستگاه شیراز نیز به خوبی افزایش رطوبت را در جو منطقه موردنظر مطالعه طی روزهای ۲۱ و ۲۲ دسامبر این دوره بارشی نشان می‌دهد (جدول ۱). شاخص ناپایداری s_i در روز ۲۲ دسامبر در این ایستگاه ۴/۵ بوده و نسبت آمیزه در سطح زمین به ۶ گرم بر کیلو گرم رسیده است. بنابراین سیستم کم‌فشاری که در روز ۱۸ دسامبر ۱۹۹۲ بر روی سودان و شبه جزیره عربستان مستقر بوده است در روزهای بعد با توجه به جریان‌های مناسب سطوح فوقانی و میانی جو، گسترش این کم‌فشاری بر روی ایران و تغذیه خوب رطوبت از دریای عمان سبب ایجاد بارش‌های خوبی از روز ۲۰ تا ۲۲ دسامبر در ایران مرکزی از جمله استان‌های کرمان، یزد و منطقه شیرکوه شده است. مقدار بارش این دوره نمونه در ایستگاه‌های منشاد، دهبالا، نیر، بند پایین، تنگ چنار، طزرجان، دره زرشک، دامک علی‌آباد، علیقلی بردستان، خرمشاهی، میانده، دلفارد، کرمان، ده بارز، بافت، شیراز و بندر عباس $74/2$ میلیمتر گزارش شده است.

این سیستم از نواحی جنوبی وارد کشور شده و با تأثیرپذیری در نواحی جنوبی به تدریج به سوی شمال شرق حرکت کرده و در روزهای ۲۱ و ۲۲ دسامبر تمام منطقه موردنظر مطالعه را تحت تأثیر خود قرار داده است. این نوع سیستم‌ها و جریان‌های جوی که به خوبی بتوانند از آبهای جنوب کشور عبور کنند و از گرمای و رطوبت این آبها تغذیه نمایند، در پروژه‌های افزایش بارش در منطقه موردنظر مطالعه بسیار مناسب می‌باشند.

جدول ۱۰ پارامترهای جهت و سرعت باد و داده‌های رطوبتی ایستگاه جو بالای شیراز در دوره بارشی نمونه (۱۹-۲۲ دسامبر ۱۹۹۲)

سطح زمین					۷۰۰ Hpa					
سرعت باد (نات) (درجه)	جهت باد (درجه)	کمبود اشباع (درجه)	نقشه شبیم (درجه)	رطوبت نسبی (درصد)	رطوبت نسبی (درصد)	سرعت باد (نات) (درجه)	جهت باد (درجه)	کمبود اشباع (درجه)	نقشه شبیم (درجه)	روز
۶	۲۷۰	۲/۱	۰/۹	۸۶	۴	-	-	۳۷/۵	-۳۷/۵	۱۹
-	-	۶	-۲	۶۵	۴۳	-	-	۱۰/۹	-۱۳	۲۰
۴	۲۵۰	۰/۶	۰/۲	۹۶	۹۶	-	-	۰/۶	-۲/۱	۲۱
-	-	۰/۹	۴/۵	۹۴	۸۰	-	-	۳/۱	-۱/۹	۲۲

نتیجه

با توجه به بررسی‌های فوق در ارتباط با جهت و سرعت باد در سطح زمین و ترازهای فوقانی جو و بر اساس مطالعه گلبلادهای ترسیم شده، مشخص می‌گردد که در ماههای سرد و بارشی یعنی از آذر تا فروردین بادهای غالب به طور عمده از غرب می‌وزند و در همین ماهها از سرعت بیشتری نیز برخوردارند. در ایستگاه بندرعباس بادهای سطح زمین بیشتر از جنوب، جنوب غرب و حتی از جنوب شرق می‌وزند و چون سیستم‌های جوی در درون این بادها حرکت می‌کنند، این بادها به خوبی می‌توانند از رطوبت و گرمای آبهای جنوب کشور تغذیه شوند و در ایجاد ناپایداری‌ها و تشکیل ابر و بارش در منطقه مورد مطالعه مؤثر واقع شوند. در تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال ایستگاههای بندرعباس، کرمان و شیراز بیش از ۹۵ درصد بادها و در تراز ۷۰۰ هکتوپاسکال این ایستگاهها بیش از ۸۰ درصد بادها از غرب می‌وزند. از سطح زمین تا تراز ۳۰۰ هکتوپاسکال ایستگاههای کرمان و شیراز در دوره‌ها و روزهای مختلف بارشی، جهت بادهای غالب عمدتاً بین ۱۷۰ تا ۳۴۰ درجه در نوسان است و سرعت آنها در تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال به ۹۸ نات و در تراز ۷۰۰ هکتوپاسکال به ۵۴ نات نیز می‌رسد. بررسی‌ها نشان می‌دهند که از این نظر در روزهای بارشی در ترازهای مختلف جو نوعی چینش باد به وجود می‌آید که می‌تواند نوعی شرایط ناپایداری را در لایه‌های جو ایجاد نماید. این جریان‌ها تأمین‌کننده رطوبت و انرژی لازم برای ورود به منطقه مورد مطالعه از عرض‌های پایین تر هستند. این بادهای جنوبی و جنوب غربی به طور مایل از دامنه‌های جنوبی ارتفاعات بلند منطقه مورد مطالعه حرکت کرده و در نتیجه حرکت صعودی هوا را تشدید نموده و می‌توانند بر شدت بارش بیفزایند.

جریان‌های جوی که بتوانند از آبهای جنوب کشور عبور کنند و از رطوبت و گرمای

این آبها تغذیه شوند، می‌توانند رطوبت و انرژی لازم را برای تشکیل ابرهای بارور شوند و ایجاد بارش در این منطقه فراهم نمایند. برای اینکه تمام مواد باروری ابرها بتوانند بر روی منطقه مورد مطالعه حمل شوند، باید این موضوع مد نظر طراحان پروژه‌های افزایش بارش قرار بگیرد. بنابراین تمام این شرایط را می‌توان به عنوان امتیازی مثبت جهت پیش‌بینی روزهای بارشی در راستای مقابله با مشکل کم‌آبی و اجرای پروژه‌های افزایش بارش در این منطقه از کشور تلقی نمود. البته مشاهدات مستقیم رادری در موقع اجرای آزمایشی این پروژه‌ها، می‌تواند با نشان دادن جزئیات دقیق‌تری نتایج این تحقیق را تکمیل نماید.

منابع و مأخذ

۱. اداره کل هواشناسی استان یزد، ۱۳۸۲.
۲. امیدوار، کمال (۱۳۸۰)؛ امکان‌سنجی باروری ابرها در ارتفاعات جنوبی کرمان، رساله دکترای اقیم‌شناسی، دانشگاه ترتیب مدرس.
۳. امیدوار، کمال (۱۳۸۳)؛ طرح پژوهشی تحلیل سینوپتیکی و ترمودینامیکی رخداد بارش در شیرکوه، دانشگاه یزد.
۴. سازمان هواشناسی کشور، اداره کل خدمات ماشینی، آمار وضعیت باد ایستگاه‌های بندرعباس، کرمان، بافت، یزد، شیراز و اصفهان در طول دوره آماری مورد نظر.
۵. سازمان هواشناسی کشور، داده‌های جو بالای ایستگاه‌های جو بالای بندرعباس، کرمان و شیراز در دوره آماری مورد مطالعه.
۶. سرداری، محمدعلی (۱۳۷۴)؛ بررسی آمار به دست آمده از عملیات باران‌زایی مصنوعی در حوضه آبریز رودخانه‌های کرج و جاجرم، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران، صص ۱۴۶-۱۴۷.
۷. قائمی، هوشنگ (۱۳۴۹)؛ بادهای شدید سطوح فوچانی در منطقه خاور میانه، نشریه هواشناسی.
۸. قائمی و عدل (۱۳۷۱)؛ ناپایداری و توفان‌های رعد و برق، سازمان هواشناسی کشور.
۹. میین، محمدحسین (۱۳۷۸)؛ بررسی وضعیت بارش و امکان افزایش آن در حوضه زاینده‌رود، رساله دکترای اقیم‌شناسی، دانشگاه اصفهان.
۱۰. نصیرزاده، مهدی (۱۳۶۸)؛ چینش قائم باد روی تهران، پایان‌نامه کارشناسی ارشد هواشناسی، دانشگاه تهران.
۱۱. وزارت نیرو (۱۳۷۷)؛ مرکز ملی تحقیقات و مطالعات باروری ابرها، گزارش شماره ۲.
۱۲. وزارت نیرو (۱۳۷۷)؛ شرکت سهامی آب منطقه‌ای کرمان، سیمای آب استان کرمان.
13. Ali, A & Mustafa, A (1999); Syrian rain enhancement Project, Presented at 7th W.M.O conference Thailand.
14. Austin, G (1982); Preliminary assessment report of the site selection, report No. 28.
15. Baddour Omar (1995); Morocco's precipitation enhancement project, Workshop Terrigal Australia, pp 37-40.
16. Daniel R (1995); Rain enhancement in Israel, Workshop Terrigal Australia 43-47.
17. Dennis A.S (1980); Weather modification by cloud seeding, Academic press INC New York.
18. Hafiz A (1999); Wind element as the best result parameter for weather modification at 700 Hpa, Thailand, 1999.
19. Ryan (1995); A Critical review of the Australian experience in cloud seeding, Amer, Meteor, Soc No 78, p. 239.
20. Tohboub I (1997); A study on 10 years period of cloud seeding over Jordan, pp 15-20.
21. W.M.O (1987); Weather modification programme, PEP No 9, pp 13-20.
22. W.M.O (1992); Statement on the status of weather modification, Approved July 1992 pp. 1-20.
23. W.M.O (1979); Training workshop on weather modification, PEP No. 13, P 102.
24. W.M.O (1978); Survey of the climatology and synoptic, PEP No. 10, P.43.